

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מילמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קעד.
אם יש נכסים ללוה - אחד זה ואחד זה לא יפרע מהן.	רבן שמעון בן גמליאל:											קעד.
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידון וראיה אחרונה.	רבה בר חנה אמר ר' יוחנן:											קעד.
הלוהו ואני ערב, הלוהו ואני פורע, הלוהו ואני חייב, הלוהו ואני אתן - כולן לשון ערבות הן. תן לו ואני קבלו, תן לו ואני פורע, תן לו ואני חייב, תן לו ואני אתן - כולן לשון קבלנות הן	רב הונא:											קעד.
הלוהו ואני קבלו, תן לו ואני ערב, מאי?	איבעיא להו:											קעד.
לשון ערבות - ערבות, לשון קבלנות - קבלנות.	רבי יצחק:											קעד.
כולן לשון קבלנות הן, בר מהלוהו ואני ערב.	רב חסדא:											קעד.
כולן לשון ערבות הן, בר מתן לו ואני נתן.	רבא:											קעד.
תן לו ואני נתן - אין למלוה על הלוה כלום.	מר בר אמימר לרב אשי, הכי אמר אבא:											קעד.
ולא היא, לא מיפטר לוו מיניה דמלוה עד שישא ויתן ביד.												קעד.
ההוא דייא דאחתיא למלוה לנכסי דלוה מקמי דלתבעיה ללוה, סלקיה רב חנין בריה דרב יבא.												קעד.
מאן חכים למעבד כי הא מילתא, אי לאו רב חנין בריה דרב יבא	רבא:											קעד.
נכסיה דבר איניש אינון מערבין יתיה	קסבר: [רב חנין בריה דרב יבא]											קעד.
המלוה את חבירו ע"י ערב - לא יפרע מן הערב	ותנן:											קעד.
לא יתבע ערב תחלה.	וקי"ל:											קעד.
ההוא ערבא דיתמי דפרעיה למלוה מקמי דלודעינהו ליתמי												קעד.
פריעת בע"ח מצוה, ויתמי לאו בני מיעבד מצוה נינהו	רב פפא:											קעד.
אימר צרי אתפסיה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											קעד.
מאי בינייהו?												קעד:
איכא בינייהו כשחייב מודה. אי נמי, דשמתוהו ומת בשמתיה.												קעד:
שמתוהו ומת בשמתיה, הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.	שלחו מתם:											קעד:
ערב שהיה שטר חוב יוצא מתחת ידו - אינו גובה, ואם כתוב בו התקבלתי ממך - גובה	מיתבי:											קעד:
בשלמא לרב הונא בריה דרב יהושע - משכחת לה כשחייב מודה, אלא לרב פפא קשיא												קעד:
שאני התם, להכי טרח וכתב ליה התקבלתי.												קעד:
ההוא ערבא דעובד כוכבים דפרעיה לעובד כוכבים מקמי דלתבעינהו ליתמי												קעד:
אפילו למ"ד: חיישינן לצריי - ה"מ ישראל, אבל עובד כוכבים כיון דבתר ערבא אזיל - לא חיישינן לצריי.	רב מרדכי לרב אשי: הכי אמר אבימי מהגרוניא משמיה דרבא:											קעד:
אדרבה: אפילו למ"ד: לא חיישינן לצריי - הני מילי ישראל, אבל עובדי כוכבים כיון דדינייהו בתר ערבא אזיל, אי לאו דאתפסיה צריי - מעיקרא לא הוה מקבל ליה.	א"ל: [רב אשי]											קעד:
הערב לאשה בכתובתה וכו'.	וכן היה רשב"ג אומר:											קעד:
משה בר עזרי ערבא דכתובתה דכלתיה הוה, רב הונא בריה צורבא מדרבנן הוה ודחיקא ליה מילתא												קעד:
ליכא דניזיל דנסביה עצה לרב הונא, דנגרשה לדביתהו ותזיל ותגבי כתובה מאבוה, והדר נהדרה?	אביי:											קעד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה-O מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	---

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא בתרא-גט פשוט	מימרא															
והא ידירנה הנאה תנן	א"ל רבא:								ז				קעד:			
אטו כל דמגרש - בכי דינא מגרש?	א"ל אביי:								!				קעד:			
לסוף איגלאי מילתא דכהן הוא.										o		◇	קעד:			
היינו דאמרי אינשי: בתר עניא אזלא עניותא.	אביי:									■		◇	קעד:			
ומי אמר אבוי הכי?												ז	קעד:			
איזהו רשע ערום? זה המשיא עצה למכור בנכסי כרשב"ג.	והא אמר אביי:									■	ז	◇	קעד:			
בנו שאני, וצורבא מרבנן שאני.												!	◇	קעד:		
והא ערב הוא												ז	קעד:			
ערב דכתובה לא משתעבד	וקיימא לן:											■	ז	קעד:		
קבלן הוה.												!	◇	קעד:		
הניחא למ"ד: קבלן דכתובה אע"ג דלית ליה נכסי לבעל משתעבד - שפיר, אלא למאן דאמר: אי אית ליה משתעבד, אי לית ליה לא משתעבד - מאי איכא למימר?												ז	◇	קעד:		
איבעית אימא: מיהוי הוה ליה ואישתדוף.												!	◇	קעד:		
ואיבעית אימא: אבא לגבי בריה שעבודי משעבד נפשיה												!	◇	קעד:		
ערב דכתובה - דברי הכל לא משתעבד, קבלן דבעל חוב - דברי הכל משתעבד, קבלן דכתובה וערב דבעל חוב - פליגי:	דאיתמר:											■	◇	קעד:		
אי אית ליה נכסי ללוה - משתעבד, אי לית ליה - לא משתעבד	מר סבר:	■	■										◇	קעד:		
בין אית ליה ובין לית ליה - משתעבד.	ומר סבר:	■	■										◇	קעד:		
והלכתא: בכולהו משתעבד, בר מערב דכתובה, דאע"ג דאית ליה לבעל - לא משתעבד												■	◇	קעד:		
מאי טעמא?												ז	קעד:			
מצוה הוא דעבד ולא מידי חסרה.												!	◇	קעד:		
שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו, ואמר מנה לפלוני בידי - נאמן, חזקה אין אדם עושה קנוניא על הקדש.	רב הונא:												■	◇	קעד:	
וכי אדם עושה קנוניא על בניו?	מתקיף לה רב נחמן:												ז	◇	קעד:	
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, אמר תנו - נותנין, לא אמר תנו - אין נותנין	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:												■	ז	◇	קעד:
אלמא אדם עשוי שלא להשביע את בניו, הכא נמי אדם עשוי שלא להשביע את עצמן													ז	קעד:		